

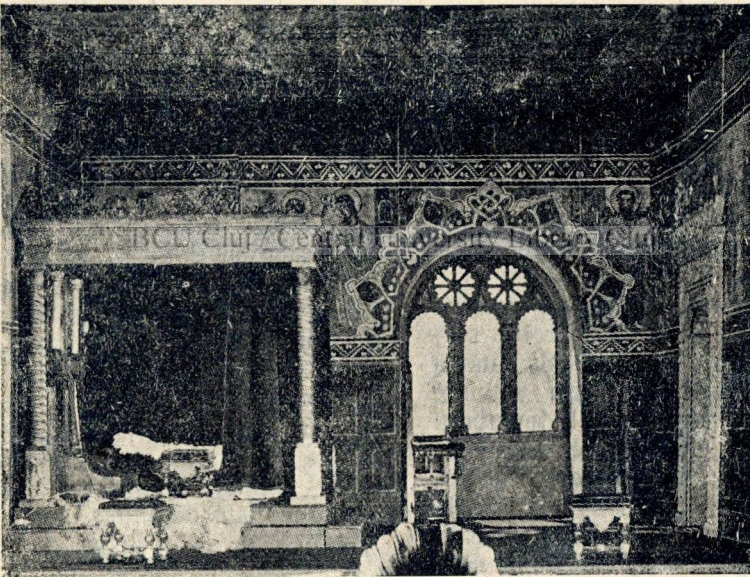
TEATRUL

Apare în fiecare Marți
Un exemplar 10 Lei

REDACTOR:
ALEXANDRU HODOȘ

Redacția și administrația
Cluj, Piața Cuza Vodă 16

DIN SUCESELE ANILOR TRECUȚI

„Vlaicu Vodă“ de dl Al. Davila. — Decorul actului IV.

TEATRUL NAȚIONAL DIN CLUJ: Marți 1 Decembrie: „Un erou“ (Festival în amintirea adunării dela Alba Iulia); Joi 3 Decembrie „Prietenii“; Sâmbătă 5 Decembrie „Un erou“; Duminică 7 Decembrie „Doctorul în dilemă“; Marți 8 Decembrie „Irena“ (premieră).

DOUĂ ANIVERSĂRI

La 1 Decembrie 1925 s'au împlinit șapte ani de când, pe câmpia Albei lunii, marea adunare națională a consfințit, prin glasurile a o sută de mii de țărani veniți de pretutindeni, unirea Ardealului cu celelalte provincii românești. Tot astăzi, Teatrul Național și-a sărbătorit cei șase ani de existență ai săi. La un an după adunarea dela Alba lullia, tot într'o zi de 1 Decembrie, tânărul așezământ de artă și-a deschis porțile sale, ca două brațe primitoare, ca să cuprindă la sânu-i suflarea caldă a cuvântului românesc.

Două aniversări deodată... Nu e o simplă coincidență. După triumful politic al unității naționale, trebuia să urmeze, ca o consecință logică a vremii, triumful năzuințelor noastre culturale.

Moștenirea era grea. Câteva veacuri de dureroasă robie spirituală au ținut pe loc atâtea elanuri generoase spre culmile înalte ale artei pure! Incercuți în nevoia unei lupte aspre de fiecare zi, ne zbăteam să ne mântuim ființa noastră națională printre toate primejdiile pe care le întâmpinam în cale. Mai mult nu puteam să cerem dela propriile noastre puteri...

Acum, în zorii libertății, toate orizonturile ne stăteau luminoase, înainte. Dar strigoii trecutului se mai furișau, din când în când, dealungul zidurilor din temelie înălțate.

Teatrul Național din Cluj a fost una din cele dintâi cetățui ridicate în cinstea înnoirii noastre

sufletești. Totul trebuia făcut dela început. Incelul cu încetul însă, greutatețile au fost înlăturate. Nu numai cu puterea, făcătoare de minuni, a entuziasmului; nu numai cu fierbintea convingere a unui apostolat; ci cu o încordare neîntreruptă pe care numai munca stăruitoare de fiecare zi putea s'o dea. N'a fost pus la contribuție numai talentul, darul ales al meșteșugului actoricesc, ci s'au risipit aci, pentru izbânda deplină a unei idei, mulți nervi, multă vlagă, și multă sănătate. Ca în legenda mănăstirei dela Argeș, și-a jertfit fiecare, la clădirea templului celui nou, o fărâcă din gândul și din inima lui.

Cine nu cunoaște truda de fiecare zi, însoțită de atâtea osteneți fizice și de atâtea desamăgiri sentimentale, a artiștilor noștri, în memoria cărora se îmbulzesc de zece ori atâtea roluri câte obișnuesc să ia asupra lor într'un an actorii străini, nu poate să-și dea seama de efortul realizat în decursul acestor șase ani. De câteori nu s'a fărâmițat avântul creator al atâtor tinere energii, în fața fotoliilor goale?

Dar, an de an și zi de zi, căldura sacrificiului sufletesc a topit tot mai mult poizghița rece a indiferenței. Lumea s'a îndreptat tot mai încrezătoare spre teatru. Sălile au început să se populeze. Spectacolul românesc a ajuns o necesitate intelectuală a publicului din Cluj. Ghița s'a rupt. De aci înainte vor năvăli, tot mai involburate, apele primăverii...

ALEXANDRU HODOȘ

„JONGLEURUL DELA NOTRE DAME“

— LA OPERA ROMÂNĂ DIN CLUJ —

Opera Română din Cluj a fost pentru Miercuri 2 Decembrie premiera operei „Jongleurul din Notre Dame“, dându-ne prilejul să auzim pentru întâia oară melodiile calde și captivante ale marelui compozitor francez, Jules Massenet.

Libretul e luat după o poveste de Anatole France, al cărui subiect de inspirație a fost o legendă din Evul mediu. Un subiect quasi-religios și mistic, cristalizat în melodii populare din Evul mediu, cu un farmec caracteristic, ingenios armonizate într-o formă simplă, clară, precisă, cu o evidentă notă de personalitate și originalitate.

„Jongleurul“ distrează publicul străzii cu cântece din repertoriul lui de petrecere, tocmai în fața unei mănăstiri. Călugării se indignează, risipesc publicul, și reușesc să convingă pe „jongleur“ să intre la mănăstire. În călugărie, el suferă, căci nu poate preamări divinitatea cum ar dori, prin acte religioase ca ceilalți. El nu știe decât meseria lui. Deci se hotărăște s'o aducă prinos Sfintei Fecioare. Pentru aceasta se furișează într-o noapte în altar și pe când își execută repertoriul, e surprins de călugări, cari vor să-l pedepsească pentru acest sacrilegiu.

Atunci se săvârșește minunea: figura Maicei Domnului se luminează și surâde, iar mâna se ridică într'un gest de binecuvântare. Voci îngerești se aud, călugării se prosternă, în timp ce „Jongleurul“ se prăbușește mort

de emoție la picioarele Madonei. Minunata operă a lui Massenet se încheie astfel admirabil cu moartea și apoteoza „Jongleurului“.

TEATRUL DE ALTĂDATĂ...

— O REPREZENTAȚIE LA 1852 —

Teatrul Național din Cluj a împlinit, la 1 Decembrie 1925, șase ani de existență. La sfârșitul aceleiași luni, Teatrul Național din București împlinește patruzeci și trei. Inaugurarea clădirii de astăzi, începută la 1846 de Știrbey-Vodă, s'a făcut, într'adevăr, în seara de 31 Decembrie 1852. D. Octav Minar, căruia îi datorăm multe informații prețioase asupra trecutului teatrului românesc, ne dă câteva amănunte interesante despre acest prim spectacol.

Programul spectacolului fusese alcătuit din: „Zoe sau un Amor românesc“, vodevil localizat de Bobescu, cu muzica de Wachmann. Rolurile principale au fost jucate de Nini Valéry și Kostache Caragiale. La această unică reprezentație au dat concursul și artiștii streini ca primadona Lesnjewska, tenorul Finochi și baritonul Musiani.

A fost una din serile cele mai frumoase și mai pline de înalt patriotism.

Inaugurarea s'a făcut sub domnia lui Vodă Știrbey, care asistă la reprezentație cu Doamna, întreaga Curte, consuli străini și elita bucureșteană.

Kostache Caragiale și Wachmann, fiind ridicați la rangul de „pitari“, au fost numiți primii directori ai Teatrului Național.

NOTE

„Pentru binele public“...

Săptămâna trecută a avut loc la Paris o impresionantă ceremonie. D. Louis Druel, președintele marelui premiu umanitar al Franței a remis fraților Fratellini medalia de onoare pentru servicii aduse binelui public.

Cine sunt acești frați Fratellini, cari după nume par italieni, și ce isprăvi minunate au făcut pentru a merita o asemenea cinste?

Au născocit o nouă metodă de întinerire, rezolvând, în fine, problema turburătoare pe care jaimosul Voronoff a lăsat-o cam încurcată? Nu. Au scăpat dela moarte un copil de cinci ani, care fusese uitat în odaia dela al patrulea etaj al unei case incendiate? Nu. Au întemeiat un institut pentru orfanii de război, înzestrat cu toată gospodăria necesară întreținerii gratuite a zece mii de prunci? Nu, nu, de trei ori nu!

Atunci, ce servicii au adus umanității, acești italieni proaspăt decorați? E foarte simplu. Frații Fratellini sunt doi clowni celebri, cari fac să se prăpădească de râs câteva mii de oameni în fiecare seară la „Cercul de iarnă“ din Paris. Afișele cu mutra lor hazlie colorează fiecare colț de stradă. O mulțime nesfârșită de spectatori vine să le aplaude tumbel spirituale. Nu există un singur om din public, care să nu-și uite toate necazurile, petrecând cu poftă, ori de câteori apar în mijlocul arenei frații Fratellini.

Clownii primesc astfel, — cu toate formele oficiale! — brevetul de binefăcători ai omenirii. Râsul, de care am început să ne împărțăm atât de rar, dă fle-

cărui dintre noi o iluzie de sănătate și de voie bună. Să ne mulțumim, deci, cu iluziile... Râsul e un întăritor, e un calmant, e un bun social. Intemeiezi un sanatoriu sau faci pe cineva să rădă e cam acelaș lucru...

Frații Fratellini, clownii „Cercul de iarnă“ din Paris, au fost decorați, deci, pentru servicii aduse binelui public. E nou, original și nu e tocmai atât de ciudat!

TEATRUL ÎN ARDEAL

— O știre îmbucurătoare —

Secția artistică a „Astreii“ s'a adunat Duminică trecută în cabinetul direcțiunii Teatrului Național sub președenția dlui Tiberiu Brediceanu. Intre altele, la propunerea dlui Zaharie Bârsan s'a hotărât înființarea unei trupe teatrale de propagandă a „Astreii“, care să fie atașată pe lângă Teatrul Național din Cluj. Această trupă ar soluționa în mare parte problema teatrului românesc, de care se vorbește de-atâta vreme, cel puțin în Ardeal. Bine pregătită la Cluj, ea ar colinda toate orașele Ardealului timp de cel puțin zece luni pe an. Susținerea acestei înjghebări ar cădea parte în sarcina orașelor, parte în bunăvoința ministerului Artelor.

Profitând de faptul că dl. Alexandru Lapedatu se afla în Cluj, membrii secției artistice a „Astreii“ s'au prezintă în corpore la d-sa și i-au expus această chestiune. Dl. ministru al Artelor a aprobat înființarea acestei trupe și i-a promis tot sprijinul.

Să vedem acum. Dela vorbă la faptă e un... chaos, mai cu seamă în țara românească.

TEATRUL NAȚIONAL

SOCIETATEA DRAMATICĂ

Un erou

Piesă în 3 acte de N. KIRIȚESCU

Distribuția:

Simionescu	D-l D. Mihăilescu-Brăila
Buzescu	„ V. Vasilescu
Armand Pinteau	„ Al. Ghibericon
Mihai Godreanu	„ N. Dimitriu
Țulucă Peleş	„ N. Voicu
Daniel Murat	„ Dem. Psatta
Petrică	„ I. Gheorghiu
Firică	„ H. Cristea
Adina Murat	D-na Stanca Alexandrescu
Nelly	„ Lelica Bănuțiu
Lotty	„ Sylvia Jipescu-Hodoș
Giresica	„ Nunuța Hodoș
Fanny	D-ra Florica Pipos

Diracția de scenă: D-l Sică Alexandrescu.

D-l N. KIRIȚESCU, maior activ în armata română, a avut o purtare admirabilă în timpul războiului, și e unul din cei mai distinși ofițeri superiori pe care îi avem. Aceasta nu-l împiedică să fie un om de spirit... A debutat în literatură scriind cuplete de actualitate și scene politice hazlii pentru vesela trupă de reviste a popularului Tănase. Împreună cu dnii P. Durma și V. Stoicovici, doi diletanți de talent, ascunzându-se tus-trei sub pseudonimul Durstoikir, d. N. Kirițescu a scris acum zece ani o serie de reviste cu foarte mult duh, dintre care una mai ales, intitulată „Plicii“ s'a reprezentat cu mult succes. Pasiunea pentru acest gen ușor de teatru, care cere totuși multă vervă și dibăcie scenică, nu l-a părăsit pe d. N. Kirițescu. În colaborare cu d. N. Vlădoianu, autorul „Eroului“ a dat la iveală, de curând, o nouă revistă: „Bonsoir, București“, pe care o joacă, evident! tot d. Tănase. Fost luptător pe front, scriitor cu înclinări pentru arta dramatică, d. N. Kirițescu ar fi putut să dea o poveste patriotică de pe câmpul de luptă, pe care l-a cunoscut, cum am zice, personal. A preferat să scrie o comedie... post-belică, cu multe note de ironie pentru falșii eroi, (știți bine proverbul: după război mulți viteji se arată!) și cu un singur erou veritabil, ursuz, stângaci și plin de inimă.

Dl N. Kirițescu pregătește actualmente o nouă piesă de teatru (firește, tot comedie) cu subiect din viața de astăzi, care se va reprezenta poate chiar în această stagiune pe scena Teatrului Național din Capitală.

U N E R O U

— SUBIECTUL PIESEI —

Adina Murat, o femeie tânără, frumoasă și inteligentă, puțin cam romantică, trăește despărțită de soțul ei, Daniel Murat, în tovărășia prietenei sale Nelly, o simpatcă englezoaică. Suntem la București după război, în casa Adinei, care, după decepțiile amare ale căsniciei sale nenorocoase, simte nevoia de a petrece puțin în atmosfera vioaie a ceaiurilor și a seratelor dansante. Dar Adina, care e un suflet ales, cu adâncimi nebănuite, nu se mulțumește nici cu veselia ușoară a vieții bucureștene, nici cu declarațiile de dragoste superficială ale numeroșilor săi adoratori.

Desamăgită de primul ei amor și temându-se să nu se înșele din nou, Adina e hotărâtă să nu-și de a inima ei, atât de dor-

D-na LELICA BĂNUȚIU

nică de un tovarăș, decât unui *erou* adevărat, care s'a bătut vitejește pe câmpul de luptă, înfruntând moartea, și făcându-și până la urmă datoria. Un astfel de om, orice s'ar întâmpla, nu poate fi o canalie de speța lui Daniel Murat, soțul (în contumacie) al Adinei...

Se înțelege, că „eroii“ nu lipsesc. Prostănacul Armand Pinteș, a cărui tot a doua vorbă e o aluzie la vremea petrecută „pe front“, și duetul Simionescu-Buzescu, ceilalți doi pretendenți la mâna Adinei, născocesc tot felul de întâmplări din război, lăudându-se cu isprăvile lor imaginare, pentru a dovedi că îndeplinesc condițiile cerute unui veritabil „erou“.

Adina, neîncrezătoare, nu se poate hotărî. Ea mai așteaptă.

Dna STANCA ALEXANDRESCU

DI N. DIMITRIU

O întâmplare aduce în preajma Adinei pe Țulucă Peleş, nepotul lui Mihai Codreanu, un vechi amic al casei. Acest stângaci Țulucă, deși poartă o porecă cam umoristică și deși nu se laudă cu faptele sale de bravură, are un suflet admirabil, și s'a purtat pe front ca... un erou. Adina, la început, nu poate să-l sufere. E un om cam tăcut, care nu se pricepe să facă curte la cucoane, și care, în sinceritatea lui oarecum aspră, nu se sfiește să spună adevăruri supărătoare. Inetel cu inetel, însă, Țulucă Peleş câștigă inima Adinei.

Soțul acesteia, Daniel Murat, se întoarce, aproape ruinat, arătându-și hotărârea sa nestrămutată de a și relua existența alături de femeia care-i poartă încă numele, și de care legea nu l' despartise încă. E un om fără scrupule multe, violent, și capa-

bil de orice. Adina, lipsită de voință și de apărare, nu știe ce să facă. Bunii săi prietini, „eroii“ de pe câmpul de luptă, dispar fără multă ceremonie, de frica scandalului. Sosirea neașteptată a lui Daniel Murat le taie orice avânt.

Unul singur rămâne „pe pozitie“. L-ași ghicit. E stângaciul, dar inimosul Țulucă. Primejdia în care se găsește Adina îl oprește pe loc. Are răfuială admirabilă cu Daniel Murat, care, nefiind decât un laș gălăgios, se vede nevoit să se retragă și să lase pe Adina liberă.

Desnodământul nu mai e nevoie să-l arătăm cu de-amănuntul. „Eroul“ a fost găsit. Adina nu mai are să se teamă de nimic. Inima ei se află în mâini sigure...

DI VIRGIL VASILESCU

Lustre de masă și noptiere, dela cele mai simple până la cele mai luxoase.

Mașini electrice pentru călcat și încălzit, cu accesorii pentru reparații.

Becuri electrice, toate mărimile, se găsesc în depozit en-gros și en-detail

La Magazinul de Candelabre pentru Ardeal S. A.
CLUJ, Calea Regele Ferdinand 11.

Citiți

“Cultura Poporului”

Cea mai răspândită foaie săptămânală din țară scrisă de distinși scriitori.

DIRECTOR: General N. Petala. Prim-redactor Const. Cehan Racoviță
Redacția și Administrația: CLUJ, Str. N. Iorga 6

SEGESVARI & Co.

STR. REG. MARIA, 25 = CALEA VICTORIEI, 10

Cel mai mare depozit de vâpsele,
lacuri și articole chimice

EN-GROS ȘI EN-DETAIL

MARELE MAGAZIN

LUCA P. NICULESCU

SUCURSALA CLUJ, STRADA REGELE FERDINAND

Se găsește bogat asortiment de manufactură, raion special pentru mătăsuri, stofe bărbățești și pentru dame, raion special pentru olandă de trusouri, etc.

VANZARE EN-GROS ȘI EN-DETAIL

NOUTAȚI BUCUREȘTENE

„ANUȚA”, piesă în patru acte de dna LUCREȚIA PETRESCU

Teatrul Național a reprezentat deunăzi o nouă piesă originală: „Anuța”, datorită d-nei Lucreția Petrescu. Subiectul piesei a părut unora din critici cam îndrăzneț iar atmosfera în care se desfășoară acțiunea, prea realistă. „Anuța” a avut, totuș, succes. Autoarea, deși la începutul carierei sale dramatice, dovedește un puternic talent pentru teatru, mânuind un dialog vioi, și izbutind să prindă atenția publicului pentru ceea ce se petrece pe scenă.

E drept, că nici o faptă nu pare mai monstruoasă, chiar în societatea destul de îngăduitoare a zilelor de azi, decât aceea a unei mame care vrea să-și prostitueze fata... Tema aceasta o cunoaștem dintr-o novelă de Maupassant: Yvetta. Totuș, piesa d-nei Lucreția Petrescu are un sfârșit idilic, un desnodământ moral, cu o căsătorie din dragoste și cu reabilitarea costumului național. Prin urmare, nu *tendința* piesei, ci *cadrul* ei poate să supere o anumită pudicitate a spectatorilor.

Iată, acum, ce e „Anuța”. E fata unei femei pierdute, a unei femei care își vinde trupul pe bani și întreține un amant „de inimă”. Anuța, fructul unei vechi păcat, a fost crescută la țară. Intr-o bună zi, ea sosește pe neașteptate în casei mame sale. Aceasta, la început, e foarte supărată, văzând în Anuța un obstacol pentru viața destrăbălată pe care o dusese până atunci. Apoi, gândindu-se mai bine, se hotărăște s-o arunce și pe Anuța în

brațele desfrâului. E vorba, în acelaș timp, de o afacere bună, căci bătrânul său adorator Cristoveanu, om bogat și amator de fete tinere, e gata să plătească, pentru Anuța oricât i s'ar cere.

Planul urzit de mama Anuței nu reușește însă. Cristoveanu cade greu bolnav, și-și dă seama — într' un moment de luciditate morală, — că era să săvârșească o fără de lege. Anuța i se destăinuiește atunci, mărturisind că iubește pe un învățător dela țară, din locurile unde-și petrecuse copilăria. În ultimul act, sosește și învățătorul. Cristoveanu, care socotise într'o vreme să devină amantul Anuței, se mulțumește să fie nașul acesteia. Cei doi tineri, se înțelege, se căsătoresc.

Piesa a dat prilej unei tinere artiste, dșoara Puia Ionescu, să facă o adevărată creație în rolul Anuței, realizând admirabil nevinovăția și pitorescul personajului titular.

CRONICAR

ONOUĂ PIESĂ DE MOLNAR

Cunoscutul autor dramatic maghiar Franz Molnar a scris o nouă piesă intitulată „Riviera”.

Premiera acestei piese se va da la 7 Decembrie la „Theater in der Josefstadt” din Viena sub conducerea lui Max Reinhardt, iar după aceea se va da și la Berlin.

Tot Reinhardt va înscena piesa și la Budapesta.

ACUM ȘASE ANI

Teatrul Național din Cluj a fost inaugurat la 1 Decembrie 1919, printr'un festival închinat aniversărei de un an dela adunarea dela Alba Iulia. Înainte de începerea spectacolului s'a oficiat pe scenă un impresionat serviciu religios. Templul artei și-a deschis ușile sub binecuvântarea lui Dumnezeu...

S'a jucat apoi: „Se face ziuă!“ puternica dramă din revoluția dela 48, a dlui Zaharia Bârsan, și „Poemul Unirei“, în versuri de acelaș autor. Dintre artiștii principali, cari au jucat atunci, afară de d. Zaharia Bârsan, mai sunt azi în Cluj dna Olimpia Bârsan și d. Neamțu-Ottonel.

A doua seară s'a reprezentat „Ovidiu“ de V. Alexandri.

TEATRUL MAGHIAR LA BUCUREȘTI

— Ce se joacă —

Trupa Teatrului Maghiar din Cluj joacă actualmente la București sub conducerea d-lui Eugen Ianovics, pe scena Teatrului Popular.

Dăm: mai jos, de curiozitate, programul acestei săptămâni.

Miercuri: „Mișelul“ de Coloman Mikszath.

Joi: „*Tarina*“ de Biró și Lengyel
Vineri: „*Omul, Animalul și Virtutea*“ de Luigi Pirandello.

Sâmbătă: (matineu) „*Fata Morgana*“ de Ernest Vajda; (seara) „*Institutoarea*“, dramă de Alexandru Brody.

Duminică: (matineu) „*In razele Soarelui*“ comedie de Ludovic Zilahi; (seara) „*Tarina*“ de Biró și Lengyel.

ECOURI

Teatrul și cinematograful

Ziarele de peste Ocean ne dau de veste, că în America s'a introdus un nou fel de critică dramatică, pe care l'au adoptat imediat toate marile cotidiene. Acestea trimit la toate piesele, cari se joacă pentru întâia oară, un redactor anume însărcinat cu această misiune, care judecă spectacolul din punct de vedere... cinematografic. Noul critic se pronunță, cu alte cuvinte, asupra interesantei probleme, dacă din cutare dramă sau cutare comedie s'ar putea scoate un film reușit.

La nevoie, criticul cinematografic poate indica anumite schimbări: suprimând finalul actului al doilea, începând piesa cu actul al patrulea, sfârșind cu actul întâi, și așa mai departe.

Capriciile primadonei

Sacha Guitry povestește următoarea anecdotă despre Adelina Patti.

Celebra primadonă cântă la Chicago în „Bărbierul de Sevilla“, fără să fie făcut vreo repetiție cu tenorul care-i dădea replica. Tenorul, care voia și el să-și pregătească intrarea din actul întâi, era cam îngrijat. La opt ceasuri, Adelina Patti sosi.

— Doamnă, începu tenorul, aș vrea să vă pun o singură întrebare... În ce parte a scenei vă veți găsi când voi intra eu, în actul întâi... La dreapta, ori la stânga?

Adelina Patti răspunse:

— Nici eu nu știu, mă găsești acolo unde nu trage nici un curent de aer...

mann va fi înscenată încă în cursul actualei stagiuni la „Deutsches Theater“ din Berlin cu actorul Ernst Deutsch în rolul titular

Max Reinhardt, directorul teatrului a reușit să angajeze pe Mayerhold conducătorul teatrului de artă din Moscova, pentru înscenarea lui „Hamlet“.

*

Zilele acestea se va deschide la Moscova „Noul teatru experimental“. Conducerea acestuia o va avea V. Vranovkaia.

*

Theatre des Arts din Paris anunță o piesă nouă de Francois de Curel, al cărei titlu ne e încă fixat.

*

Henry Bernstein va juca la „Gymnase“ o piesă în trei acte cu titlul „Le Venin“. Premiera are loc în Februarie.

*

Maurice Donnay și Henry Duvernois scriu o nouă piesă ce se va reprezenta la Porte St. Martin.

*

Mussolini a cerut lui Pirandello și lui Paulo Giordani să-i prezinte un proiect de reorganizare a teatrului italian al cărui principiu să fie eliminarea unei

scene naționale, dar crearea a trei companii dramatice ambulante, care să alterneze între ele în trei orașe diferite: Milano, Torino și Roma.

Proiectul prevede trei teatre ale statului, deschise în fiecare an dela Noembrie până în Mai și unde să joace numai cele trei companii autorizate și subvenționate.

Spectacolele vor fi aceleași și montate sub direcțiunea a trei regisori având la dispoziție, în fiecare oraș, câte un grup de artiști stabili. Actorii care vor trece dela un oraș la altul vor forma o societate cu numai douăzeci de membri. În fiecare an, cele mai bune piese italienești vor fi reținute și plimbate de trupele ambulante, vara, prin alte orașe și prin străinătate.

Pirandello urmărește să lanseze în Italia și pe autorii străini, jucând operele lor capitale. Lucru va fi ușor cu scriitorii slavi și cel din țările balcanice, mai lesne chiar cu germanii, dar Parisul nu i se va putea lua onoarea de a cinsti pe scriitorii străini care scriu în limba franceză.

Subvenția cerută, pentru operele originale, va avea un caracter de încurajare, nici decum de protecționism dramatic.

IULIU MUȘA & CO.

C O A F O R D E D A M E

Execută lucrări de artă în această
branșă. — Specialist în coafuri de
dame. — Lucrări de păr. — Vopsește
părul în orice culoare, garantând du-
rabilitatea. — L'ORÉAL colorile: noir,
brun, chatâin foncé, chatâin, chatâin
clair, blond cendre, blond doré, blond,
blond clair, vénétien rouge, vénétien
clair. Acestea se găsesc în praf și fluid.

CLUJ, STR. MEMORANDULUI 10.

SIMION NIERENFELD

Mare depozit de
cherestea pentru
construcții și
materiale similare.

CLUJ, CALEA DOROBANȚILOR 9